

nekoliko dece, a sve radi zastrašivanja ostalog saobraćajnog osoblja da službu napusti, niko od prisutnih nije se uzbudio na sve ovo. A kad se pripovedač začudio što nije naišao na reči osude ovog zločina kod svojih drugova, podvlačeći da je stradao nevin čovek, dobio je ovakav odgovor:

- More ne uzrujavaj se. To je već politika i tu vrede sasvim druga merila.

Nigde se neorganskije ne misli nego u politici. Tu su sve protivurečnosti moguće i dopuštene. Marksovo tzv. materijalističko shvatanje istorije i počiva na protivurečnostima. Po Marksu život je protivurečnost i to se smatra "naučnim" gledištem.

Uklanjanje protivurečnosti u našim shvatanjima znači organski misliti a to je isto što i zavođenje reda u našim pojmovima. Bežanje od zbrke pojmova, to je organsko mišljenje.

Naše misli su kao neko malo društvo. Ako hoćete red u društvu morate zavesti hijerarhiju. Gde se ne zna ko je stariji, a ko mlađi, tu nema reda.

Da bismo zaveli red u shvatanjima svojim mi moramo da svoje pojmove hijerarhišemo i da svaki pojam naš dobije svoje mesto u sklopu našeg poimanja sveta. Pravljenje organizma misli od razbacanih pojmova, to je organsko shvatanje.

Čovek koji organski misli (čuva se protivurečnosti sa samim sobom) najbliži je istini. Svet sa svojim izobiljem različitosti ne bi mogao da postoji da u njemu ne vlada red. Otuda zavođenje reda u našim mislima znači u stvari približavanje istini.

A istina je jedna i apsolutna.

Istina ne zna za preglasavanje i kompromise. Ona ne zna ni za većinu koja je našem liberalistički vaspitanom svetu tako draga u politici. Istina je toliko apsolutna da u redu naših misli i pojmova igra ulogu diktatora. Ona nam se nameće gvozdenom logikom svojom.